

§ 77.

De i det øvrige Kongerige og paa Island fødte Personer, som paa Færøerne blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i det Fattigdistrikt, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 18 og 16 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 32 i øvrigt ommeldte Bessaffenhed i henholdsvis 5 og 10 Aar.

Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 67 ellers skal afholdes af den affendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra det øvrige Kongerige til et forsørgelsespligtigt Fattigdistrikt paa Færøerne, at afholde af dette, ligesom omvendt, Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker fra Færøerne til det øvrige Kongerige, blive i det hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune der. Samme Regel gælder under Forudsætning af Gensidighed med Hensyn til Island.

Opstaar der Tvistighed imellem et Fattigdistrikt paa Færøerne og en Kommune i det øvrige Kongerige eller paa Island angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgøre ved Forhandling imellem Justitsministeren og henholdsvis Indenrigsministeren eller Ministeren for Island.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Idet man med Hensyn til Forslagets Indhold i det hele henviser til de Bemærkninger, der ledsagede det ved dets Fremsettelse for Rigsdagen i den ordentlige Samling 1893—94 (Rigsdagstidenden for 1893—94, Tillæg A., Sp. 2714—62) skal man bemærke, at det i sin nuværende Skikkelse helt igennem følger den Affattelse, i hvilken det vedtoges ved 3dje Behandling i Folketinget, kun at Tidsbestemmelserne i §§ 41 og 76 ere forandrede fra 1ste Januar 1895 til samme Dag 1896, samt at § 43 er ført tilbage til den Skikkelse, i hvilken den var vedtaget ved 3dje Behandling i Landstinget.

Da der nemlig i sin Tid under Forhandlingerne paa det færøste Lagting om Udvidelsen til Færøerne af Loven af 9de April 1891 om det offentlige Fattigvæsen var lagt stor Vægt paa en fortsat Afgang til i alt Fald undtagelsesvis at forsørge fattige ved Omgang mellem Distriktets Statteyhedere, og Folketinget desuagtet havde udstemt en i Regeringsforslaget optagen hertil sigtende Bestemmelse, der dog havde begræn-

set det af Lagtinget foreslaaede til ganske færøste Undtagelsestilfælde, fandt Justitsministeriet Anledning til forinden Lovforslagets fornæbde Fremsettelse for Rigsdagen at indhente Lagtingets Betænkning over Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det ved 3dje Behandling var vedtaget af Folketinget. Lagtinget er derefter indgaaet til Ministeriet med en enstemmig Indstilling om, at den omspurgte Bestemmelse paa ny maa blive indsat i Lovforslaget, saaledes at dette, som Tinget i øvrigt har fundet sig tilfredsstillet ved i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, kun ophøjes til Lov, for saa vidt Tingets Indstilling tages til Følge. Til Støtte herfor har Lagtinget foruden de i Motiverne til den paagældende Paragraf i Forslaget fra i Fjor anførte Grunde, og idet det forudsættes, at der paa Grund af de færøste Kommuners Fattigdom ikke for det første vil blive Tale om Tilvejrbringelsen af offentlige Forsørgelsesanstalter paa Færøerne, navnlig fremhævet, at Omkostningerne ved at anbringe saadanne Fattiglemmer, som man